

На смъртъ неумолима грозенъ пиръ
Отъ нашата до морската граница.

Затуй ли тия жертви, Боже мой,
Се дадоха, та днесъ да чуймъ ония,
Зарадъ които мрѣ народъ — герой
Запъшкали подъ нова тирания?

Затуй ли наш'тѣ храбри синове
Жънаха лаври и посѣха съ гроби
Тракийскитѣ поля и снѣгове,
Та робитѣ да видимъ и днесъ роби?

Да видимъ всичко скжпо тѣхно въ каль
Погазено, езикъ и родъ ругани,
Души имъ изнасилвани безъ жалъ,
Снагитѣ — цѣли въ синила и рани?

Да видимъ българинътъ да не смѣй
Въ най-българский край българинъ да бжде
И името, съ което се гордѣй,
Кат' срамъ и престѣпление да се сѣди!

Българо, затуй ли ти дава,
Тѣзъ хакатомби отъ юнашки сили,
Затуй ли ти геройски пролива
Най-пламенната кръвъ изъ твойтѣ жили?
Затуй ли бѣ, затуй ли бѣ това?

Априлъ 1913 г.